

DOKOŘÁN KVĚTEN
2024
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

před několika dny se u nás odehrála premiéra vizualizovaného oratoria *BASTARD*, které jsem před 31 lety napsal se Zdenkem Mertou. Premiéra se uskutečnila 11. listopadu 1993, inscenace zažila 201 repríz, hrála se v mnoha městech naší země a několik let hostovala i v Národním divadle v Praze. Nové představení tentokrát se svým týmem skvěle připravil režisér Petr Gazdík. A samozřejmě mě po zhlédnutí napadají různé myšlenky, které jsou převážně konfrontačního charakteru. Když jsem kdysi *Bastarda* psal, svět kolem sebe jsem vnímal jako nádherné místo k životu, které si však sami lidé ničí nenávistí, slepou sebeláskou, sebestředností, závistí, sobectvím a hloupostí. Ne že bych věřil, že uvedením jedné hry se dokáže celé lidstvo změnit k lepšímu, ale vážně jsem si nemyslel, že mé vnímání světa bude po třiceti letech mnohem, mnohem smutnější. Proč kolem sebe vidím ještě více zla než tehdy, když každá z lidských bytostí je obdařena schopností rozeznávat dobré od zlého a lidé mají k dispozici prostředky, kterými před třiceti lety nedisponovali, a měli by tak být rozhodně vzdělanější než tenkrát.

Jeden z divadelních kritiků se mě po naší nové premiéře zeptal na to, proč jsem tomu dílu dal tenkrát název *Bastard*, a ne například *Novodobý Faust*. Odpověděl jsem mu, že jsem nepsal o doktoru Faustovi, ale o člověku obecně, o člověku, který se **nepovedl**, že jsem chtěl **provokovat** současný svět kritickým zamyšlením se nad naší lidskou tendencí podléhat zlu, zrazovat lásku, ubližovat bližním. Stejně tak jsem se však chtěl vyznat ze svého přesvědčení, že neznám lepší svět, než je ten náš, i z toho, jak moc je mi líto, jak s ním my lidé zacházíme, jak se na něm k sobě chováme, ale přitom zároveň i sdělit, že nikdy nezmizí šance, abychom v něm nemohli být šťastní. Vždyť přece záleží jenom na každém jednom z nás.

Hospodin Bůh nechal ze země vyrůst všelijaké stromy lákavé na pohled a dobré k jídlu, včetně stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra i zla... Hospodin Bůh tedy vzal člověka a usadil ho do zahrady Eden, aby ji obdělával a střežil. Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst, kromě stromu poznání dobra i zla.

Z toho nejz, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš.“ Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: „Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ „Ovoce stromů v zahradě jíst smíme,“ odpověděla žena hadovi. „Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: „Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.“ Na to had ženě řekl: „Určitě nezemřete! Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevřou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.“

Samozřejmě že had lhal – jsme smrtelní, ale zato máme schopnost rozpoznat dobro i zlo a tím jsme jako Bůh... Ale chováme se vskutku tak? Jsme jako lidé vůbec hodni tohoto příměru? Denně jsem konfrontován s tím, jaké hrůzy obcházejí tento svět, a příčinou těchto hrůz není nikdo jiný než právě lidská bytost – Bůh? Ta lidská bytost vnímající sama sebe coby Boha se dnes **opovažuje** uvést do života umělou inteligenci!!! Omlouvám se, že se ptám, ale o jakou inteligenci se tu jedná? O tu naši založenou na nenávisti, slepé sebelásce, sebestřednosti, závisti, sobectví a hlouposti? A už teď je jasné, že k umělé inteligenci budou mít přístup i ti, kteří tu svou zcela postrádají!

Určitě se nedočkám nové premiéry *Bastarda* po dalších třiceti letech, ale s poměrně velkou pravděpodobností se dá předpokládat, že náš svět v té době nebude přes veškeré lidské technické vymoženosti prosperovat, že nebude laskavějším místem k našemu bytí.

Anebo...?

Stalo se...

Zdenek Merta Stanislav Moša

BASTARD

režie Petr Gazdík

Na shledanou se s vámi při návštěvě našeho divadla za všechny své kolegy těší stále opatrnější optimista

Stanislav Moša, ředitel MdB

Soutěž – Dveře na Hudební scénu

Milí čtenáři, oslavy 20. výročí otevření Hudební scény začaly pomyslně a symbolicky 20. dubna s premiérou muzikálu *BASTARD*. Dílo, které má velký význam pro historii našeho divadla, bylo napsáno pro jeviště Činoherní scény a jeho novou inscenací na scéně Hudební jsme vstoupili do měsíců, kdy si budeme toto výročí připomínat. Vrcholí tak i naše soutěž s kresbičkami Jaroslava Milfajta, ve kterých máte rozeznat některou z inscenací Hudební scény. Minule jste jistě poznali Stingův muzikál *Poslední loď*, který měl premiéru 16. února 2019. S novou hádankou se posouváme ještě blíž k současnosti, pokud již víte, který titul jsme do ní ukryli tentokrát, neváhejte se zapojit na naší facebookové stránce. Čekají vás hezké ceny. **Soutěžte s námi a připojte se k našim oslavám!**

Klára Latzková

Kresba: Jaroslav Milfajt

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

Petr Štěpán

Nejde o to, kde si dáš pivo, ale s kým

Petru Štěpánovi bude v květnu padesát. Představovat dvojnásobného laureáta Ceny Thálie divákům MdB je zcela zbytečné. Navíc se tvářil, že už všechno v rozhovorech řekl a lidi o něm všechno ví. Tak jsme vynechali všechny otázky typu „jak se těšíš na novou premiéru“ a „co nového právě píšeš“ a vydali se jinudy.

Se Svetlanou Janotovou v muzikálu *Pretty Woman*,
režie Stanislav Moša

Kdy jsi stál poprvé na jevišti?

V roce 1985 na jevišti šumperského Kina Oko v rámci představení dramatického kroužku při Základní škole Zdeňka Nejedlého a hrál jsem loupežníka v pohádce. Pamatuji si ještě, že to byl vzrušující pocit stát na jevišti – a byl to úplně jiný pocit, než když jsem hrál na akademiích ZUŠky coby student dechových nástrojů. Jako Peťka Štěpán s flétničkou jsem byl strašně nervózní a pletl noty, kdežto když jsem se mohl schovat za roli loupežníka, bylo mi najednou dobře. A to pro mě vlastně platí dodneška. Jako moderátor nebo zpěvák mám většinou velkou trému, kdežto jako herec, který hraje postavu, která není on sám, jsem nikdy trémou netrpěl.

Jaký byl tvůj první divadelní honorář?

Dvě stě korun za *Zkrocení zlé ženy* v Mahenově činohře, kde jsme se spolužáky hráli malé

roličky Petrucciových sluhů. To bylo v roce 1994 a byl jsem ve druháku na JAMU. Předtím jsem tam v něčem zaskakoval, ale tohle byla první věc, kterou jsem opravdu nazkoušel, dokonce jsme tam se spolužáky tvořili kapelu, já hrál na saxofon a Miloš Štědroň s námi zkoušel scénickou hudbu. Tam mi poprvé došlo, že divadlo je opravdu interaktivní, že když něco na jevišti udělám, tak divák reaguje. Tam se někdo poprvé zasmál mému vtipu. Tam jsem poprvé na děkovačce cítil hrdost, že jsme něco udělali společně a já tam nebyl jenom do počtu.

Čím jsi chtěl být, když ti bylo deset?

Já si u sebe úplně nepamatuju ty dětské sny, že chceš být popelářem nebo kosmonautem. Ale vybavuju si o pár let později, když jsme řešili, kdo kam půjde po základce, že přišli dva spolužáci s tím, že chtějí do Ostravy na

S kolegy Miroslavem Ondrou a Robinem Schenkem po premiéře muzikálu *Devět křížů*

konzervatoř studovat herectví. Když jsem to doma říkal mámě, ta hned podotkla, že herectví můžu studovat i na vysoké škole a ať se rozhodnu radši až v těch osmnácti. A já se k ní pak vrátil a říkám: „Už jsem na to přišel! Když oni jdou na ty herce, tak já půjdu na gympl, pak vystuduju režii a ty dva budu režirovat!“ A dodneška vidím mámu, jak stojí v naší kuchyni a říká mi na to: „Peťo, ty ale nemůžeš být režisér. Režisér, to je chytrý člověk!“

Jaké bylo tvé největší divadelní zklamání?

Hele, zažil jsem párkrát – našťastí opravdu jenom párkrát – že se divadlo nepovedlo. To se může stát, i zedníkovi občas sloup spadne. Ale zklamání... Zklamání nebo přesněji řečeno rozčarování pro mě asi byla – a teď nechci být konkrétní – některá hostování mimo Brno a toto divadlo. Protože jsem byl odsud zvyklý ne snad na komfort, bez toho se obejdeš, ale na chuť do práce. A najednou

jsem přišel do souboru, kde byla nálada jak ve fabrice – ale v blbě fabrice, rozumíš? Kde choreografka řekla, že se bude zkoušet scéna, kde máme být všichni, já se zvedl a zjistil, že půlka kolegů zůstala sedět a rovnou hlásila, že oni v té scéně rozhodně nebudou, že to po nich nikdo nemůže chtít.

V které inscenaci, kdyby šel vrátit čas, by sis chtěl znovu zahrát?

Připomíná mi to tradiční otázku: Jaká je vaše vysněná role? Kde se čeká, že budeš jmenovat ty Cyrany a Hamlety. Tak tyhle velké představy o velkých rolích už dávno nemám, protože jsem zjistil, že jsou nádherné role, o kterých naprosto netuším. Třeba já jsem vůbec neznal *Pohled z mostu*, než jsme ho začali zkoušet. A najednou jsem zjistil, že ten Eddie Carbone je obrovsky barevná a zajímavá postava.

Ale abych ti z toho úplně neutekl – určitě bych si chtěl znovu zahrát *Dokonalou svat-*

bu. To byla veliká sranda a dobré setkání s Milanem Němcem, který je v tomhle žánru velmi zdatný, takže jsem se od něho mohl i leccos naučit a odkoukat. Ale hlavně to byla výborně napsaná hra, skvělá zábava, jelo to v báječném tempu. Tehdy se mi opravdu stávalo, co se často nestává – že mě potkávali lidé na ulici, zastavovali mě a děkovali mi za to, jaká to byla legrace. Jedna paní mi tehdy řekla, že jsme jí smíchem prodloužili život o deset let. To si pamatuješ hodně dlouho. Pak bych chtěl – a třeba se mi to teď splní, i když obsazení ještě nevisí, tak nevím – si ještě zahrát *Čarodějky z Eastwicku*, to byla taky výborná sranda.

A kdyby šel opravdu vrátit čas a já byl o dvacet let mladší, tak by mě asi opravdu lákalo si zahrát Hamleta. Ale sám! Bez Isteníka! (směje se)

Pivo nebo víno?

Obojí.

Řízek nebo svíčková?

Řízek.

Moře nebo hory?

V létě moře, v zimě hory. Nebo i obráceně. Ale pokud jen jedno, tak moře.

Beatles nebo Rolling Stones?

Beatles.

Belmondo nebo Funès?

Funès.

Londýn nebo Paříž?

Londýn.

Na co se nejraději díváš?

Když pomínu ženské tělo, tak do ohně.

Na čem sis naposledy pochutnal?

Na polévce, kterou uvařila moje žena. Byl to brokolicovo-špenátový krém a byl hrozně dobrý. Ale já si na jídle pochutnávám často. Řekl bych, že umím a chci si to užít.

Ve které divadelní budově by sis chtěl zahrát?

Těch je hodně, v Národním, na Vinohradech, na West Endu... Ale taky by mě lákalo si zapívat třeba před plným stadiónem pro sto tisíc lidí. Ani bych nemusel mít nějakou velkou roli, ale lákalo by mě zažít tu atmosféru.

Které ze starší gardy českých herců obdivuješ?

Těch je strašná spousta: Kopecký, Hrušín-

Se svými dřívějšími studentkami, dnes kolegyněmi Dagmar Křížovou, Dianou Velčickou a Kristýnou Daňhelovou po premiéře komedie Hra, která se zvrtila

ský, Sovák, Menšík, z těch mladších Němec nebo Švehlík. Ale kdybych měl říct jedno jméno, tak Miloš Kopecký. To je pro mě největší borec, je mi blízký projevem i temperamentem. Ale obdivuju i herce malých rolí, jako byli Karel Effa nebo Jiří Lír. Jak byli spontánní, přirození a přitom pořád hráli postavu. Nemůžu si pomoci, ale toho v současnosti kolem sebe vidím málo a málo, jako by seriálový pseudocivilismus nutil herce vypnout a jenom říkat text. Pokaždé když vidím, že někdo vytvoří postavu, jsem z toho šťastný.

Do jaké hospody bys mě vzal na pivo?

Poslední dobou jsem zjistil, že nejde tolik o to, kde si to pivo dáš, ale s kým. Je důležitější zjistit, že se v klubu sejde sestava, v které si budeme moct hezky popovídat – a u toho si dát pivo. Protože si myslím, že se potkáváme málo. Takže tebe, Šotku, tebe vezmu na pivo, kam si řekneš!

Jakou cizí píseň jsi naposledy zpíval?

Píseň, kterou chci zazpívat svému kamarádovi, který je stejně starý jako já a bude mu v červnu padesát. Tak hodlám na jeho narozeninách vystoupit s kytarou a zazpívat si Petera Nagye – *Aj tak sme stále frajeri*.

Co hlavního ses v životě naučil?

Že člověk nemusí mít vždycky pravdu. Že hodně záleží na úhlu pohledu. Že nejde všechno urvat silou. Že musíš být trpělivý. Že ne všechny sny se můžou a musí splnit. A že se věci neustále opakují. Co můžeš udržet, udrž, co nemůžeš udržet, musíš pustit. To je asi to hlavní.

Jaká je největší oblíbená nepravda, která se říká o hercích?

V mém případě rozhodně „hladový jako herec“.

Text: Jan Šotkovský

Esther Mertová

Hudba mě navede k výsledku

Pravidelní čtenáři Dokořánu ví, že s herečkou Esther Mertovou zde vyšel rozhovor poměrně nedávno, když se představovala coby nový člen souboru. I když označení „nový člen“ není zcela správné – na prknech našeho divadla se pohybovala už jako dítě, v dospělosti se na ně vrátila a ač je ve stálém angažmá teprve od sezóny 2021/2022, je dané období lemováno výraznými rolmi i oceněním. Následující povídání tedy rozhodně má své opodstatnění.

S Dušanem Vitázkem v muzikálu BASTARD, režie Petr Gazdík

V jednom z rozhovorů jste uvedla, že se vám těžce přijímají jakékoliv komentáře od rodičů... Jak se vám s takovým postojem zkouší muzikál BASTARD, k němuž váš tatínek Zdenek Merta složil hudbu a maminka Zora Jandová v něm hrála postavu Satana, přičemž oba jsou u zkoušek i teď – Zdenek z pozice autora a Zora v roli Žebračky? Vyvinul se mezitím váš přístup?

(smích) Je to pořád stejné, nic se nezměnilo. *(úsměv)* Víím, že to myslí dobře a s láskou, ale já si vším potřebuju projít zprvu sama (respektive jen s panem režisérem), abych pochopila, o co se jedná. Jinak to nejsem tolik já, nejde to ze mě. Až v pozdější etapě zkoušení, kdy už aspoň trochu tuším, co mám dělat, mi jejich rady přinesou mnohem víc, než když mi je dávají hned, co se situace poprvé nahodí na aranžovací zkoušce. Tam má člověk spoustu jiných věcí na práci a neuvědomí si ještě chyby, které by už třeba podruhé neudělal. Samozřejmě se tohle týká pouze svých rodičů, režisérovy připomínky a rady

rada přijmu hned – poradit mi sice oba můžou, ale ne vždy to jde ruku v ruce s tím, co si myslí režisér... a režisér má vždycky pravdu, takže... *(úsměv)*

Cítíte větší zodpovědnost a tlak než u jiných inscenací, které jste už nazkoušela, když jste teď obsazená do legendárního titulu divadla, s nímž jsou navíc bytostně svázáni i vaši rodiče?

Z části určitě. Jde o dílo, které bylo v mnohém zlomové – jak pro divadlo, tak pro mého tátu. Je to krásný pocit, ale zodpovědnost cítím u každé inscenace, kterou zkouším. Nechci totiž svoje rodiče zklamat v ničem, co dělám, nerada bych jim udělala ostudu, ale tady je logicky nechci zklamat o to víc, když jde o kus jejich srdce.

Jak zatím probíhá zkušební proces? (rozhovor vznikl na začátku dubna, pozn. aut.)

Zkoušení je zkrátka intenzivní. Člověk musí být naprosto koncentrován, poslouchat, co Peťa Gazdík říká, protože když nedává jen chvilinku pozor, celé se to rozsype. Takový přístup má být určitě i na ostatních zkouškách kterýchkoliv jiných děl, ale u BASTARDA, který v sobě ukrývá nelehká témata, je obzvlášť cítit rozdíl, když jsme nebo nejsme na sebe napojeni. Jde o společnou práci. Náročnou, ale krásnou. *(úsměv)*

Spojuje vás něco s postavou Markétky?

Zatím se navzájem poznáváme, jde o proces, který mi vždycky trvá. Myslím, že teprve zjistím, jak moc společného toho máme, ale zatím to všechno ještě hledám.

Když nechodíte pro radu za rodiči, probírala jste poznatky o roli s Markétou Sedláčkovou, která ji hrála v původní inscenaci? Nebo je opět spíš stresující vědět, že i další z původního obsazení budou sedět v hledišti a srovnávat?

Ne že bych se Markétky úplně vypytovala, ale trochu jsme to spolu probraly. Naopak se spíš sama zajímala, jak nám to jde, protože i pro ni je BASTARD dílo, na které ráda vzpomíná. Ale myslím, že i vzhledem k režii jiného režiséra a jeho jinému pohledu, a taky obecně vzhledem k tomu, že od prvního uvedení inscenace uběhlo tolik let, se koncept celkově dost proměnil. Takže ne-

mám strach, že kdyby na mě v hledišti koukali staří mazáci z původního obsazení, že budou naštvaní. Hraju to zkrátka trochu jinak, ale to není přece snad špatně. A za rodiči pro rady taky občas zajdu, ale to už to musí být hodně vážné. *(úsměv)*

Je pravda, že kromě pamětníků ne každý dané dílo zná natolik důvěrně, aby mohl porovnávat. Jiná situace je ale v případě kultovní Wednesday, kterou ztvárňujete v muzikálu The Addams Family a o jejímž vzhledu i chování má každý jasno. Jak probíhala příprava na podobný typ role? Je náročnější nebo jednodušší mít určeno, „jak to hrát“?

Ano, říkala jsem si, že to bude jednodušší, protože Wednesday dobře znám, navíc mi všichni často říkají, že se chováme a vypadáme dost podobně, protože jsem taková chodící otrávená mrtvola. *(úsměv)* Ale s prvním otevřením textu jsem zjistila takový malinký háček – její první věta, kterou v muzikálu prohlásí, je úplný opak toho, jak ji běžně vnímáme. Řekne totiž: „Jmenuje se Lucas a... já jsem zamilovaná.“ Což je pro ni do té doby úplně jiný svět, stane se z ní jiná holka, než jak ji každý zná – i když uvnitř je to stále ta stará Wednesday. Takže by to bylo možná jednoduché, kdyby Wednesday byla taková, jak ji všichni znají z kultovních filmů, ale v muzikálu se snaží sebe i svou rodinu přesvědčit, že má i své odlišné já.

Předobraz v knize a filmu Ranhojič má i Mary Cullenová v muzikálu Medicus, za niž jste se ocitla v širší nominaci na Cenu Thálie. Co pro vás znamenají obdobná ocenění?

I když nejde o nic, z čeho by někdo měl padnout na kolena a jásat, jsem za tuto nominaci opravdu obrovsky vděčná a nesmírně si jí vážím (a nebudu lhát, já jsem si teda i zajásala, když jsem to zjistila). Jedná se pro mě o důležité potvrzení toho, že jsem (i díky svým kolegům) na správném místě. Je to malé nic pro ostatní, ale velké něco pro Esterku.

Za jistý milník lze považovat i skutečnost, že ve svém dospělém věku jste se zde uvedla jako Julie – tedy čistě činoherní rolí, navíc celou v blankversu. Činoherně

se vyřadíte i jako Pavlína v komedii Sám na dva šéfy. Je to pro vás coby absolventku muzikálového oboru Konzervatoře Jaroslava Ježka v Praze velký protiúkol? Vyžaduje pro vás příprava na činohru jiný přístup k práci než muzikály?

Činohra i muzikál mají své neobyčejné kouzlo, každý žánr v něčem jiném. Občas se za zpěv můžu trochu „schovat“, protože hudba mi mnohdy k výsledku pomůže a navede, v činohře se o zpěv holt neopřu, tak je to jistým stylem pro mě asi těžší a musím hledat cestu jinými způsoby. Ale jde zkrátka o dvě různé disciplíny. Znáám mnoho lidí, kteří si myslí, že je muzikál mnohem lehčí než činohra, já takovým člověkem rozhodně nejsem. Když si vzpomenu na studium na Ježkárně, třeba na tolik vydřených hodin tance, myslím, že by ten člověk změnil názor... Na druhou stranu, blankvers vůbec nebyl lehčí. Za každým žánrem stojí obrovská práce, disciplína a trpělivost. Nemyslím, že bych činohru měla míň ráda, je pro mě důležité získávat zkušenosti v obou oborech. Každý den se učím. Ale největšími pomocníky a učiteli mi jednoznačně jsou mí šikovní kolegové. **Vratme se tedy zpět ke zpěvu – pravidelně se totiž objevujete jako jeden z hudebních hostů v pořadu Zdenek Merta u klavíru, kde zpíváte zadané písně, které se hodí k tématu daného večera. Kdyby se ale pořad jmenoval Esther Mertová u mikrofonu a písně do něj jste si mohla zvolit sama, jaký by byl výběr?**

No... to je teda věc. *(úsměv)* Kdyby se to někdy stalo, já uměla někde v jiném vesmíru morderovat a lidi by na mě dokonce i dobrovolně přišli, pozvala bych si tátu, hrál by mi na klavír a já bych si zazpívala celý mamčín repertoár. Jo a máma by mi dělala vokalistku. *(úsměv)*

Ano, v tomto pořadu se opět pracovně potkáváte s tatínkem a často vystupujete s písněmi, které předtím hráli s maminkou. Složili rodiče písničku přímo pro vás? Buď jako interpretku, nebo víte o písni, která by byla vám věnovaná nebo se v ní o vás zpívalo?

Táta má takový cyklus církevních tónin, kde

S rodiči Zdenkem Mertou a Zorou Jandovou po tiskové konferenci k premiéře muzikálu **BASTARD**

na každou tóninu složil píseň. Dórská byla jediná, která mu chyběla, aby byl cyklus kompletní. Tato tónina je pohlazením pro mou duši, tak jsem tátou o ni poprosila a spolu s mamkou pro mě písničku *Dórskou* složili. Mám ji opravdu ráda a myslím, že rodiče jsou dojatí, když ji někde zpívám.

Párkrát jste zmínila, že vaši rodiče jsou bohémové, vy na mě ale v nejlepším slova smyslu působíte disciplinovaně a organizovaně. Kde se to ve vás vzalo?

Bohém je v mnohém táta, mamka ne. Máma je velmi organizovaný člověk, má velký rád ve všem, co dělá. Myslím, že já jsem někde mezi. Zkousím najít co nejjednodušší kompromis mezi bohémstvím a organizovaností, abych zbytečně neměla větší zátěž, než je třeba. Snažím se do všeho dávat tolik energie, kolik si myslím, že je správné a nutné. Ale asi jak v kterých situacích – když třeba jedeme s tátou na dovolenou, jsem já ta organizátorka, protože táta by to nedal. *(úsměv)* Když odhlédneme od umělecké stránky

a zvoleného povolání, v čem dalším jsou vám rodiče vzorem a inspirací?

Obdivuhodná je pro mě jejich komunikace a vztah jako takový – rodinný duch, který máme doma a na který se vždycky těším. Není to jen o jednom člověku, ale o vzájemné spolupráci, takže toho si na nich vážím dohromady. A na každém zvlášť? U mamky si vážím její kreativity a cílevědomosti a táta mi dává lekci tím, že se nic nepokazí, když se na chvíli počká, nezblázní se a určitý problém se tím časem vyřeší třeba i sám.

Takže trpělivost myslíte…?

No, trpělivost má spíš mamka. Taťka má bohémský vnitřní klid a máma velkou trpělivost. *(úsměv)* Třeba se mnou nebudou souhlasit, ale já je tak vnímám.

Děkuji za rozhovor a zmíněný vnitřní klid a trpělivost přeji i vám (nejen) při právě probíhajícím zkoušení.

Text: Kateřina Vižďová

FESTIVAL D&B

17.—28. 5. 24

15. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ PŘEHLEDKY DIVADELNÍ SVĚT BRNO
PROGRAM PRO MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO

DIVADELNISVET.CZ

22. 5.

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem

HAMLET OR THE SOUL ARGUED WITH THE BODY

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, ČINOHERNÍ SCÉNA – 19H. ENG SUB

23. 5.

BRATISLAVSKÉ BÁBKOVÉ DIVADLO

Hugův svět

HUGO'S WORLD

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, ČINOHERNÍ SCÉNA – 16.30H.

DEKKADANCERS

Tramvaj do stanice Touha

A STREETCAR NAMED DESIRE

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, HUDEBNÍ SCÉNA – 18H. ENGLISH FRIENDLY

24. 5.

BRATISLAVSKÉ BÁBKOVÉ DIVADLO

Hugův svět

HUGO'S WORLD

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, ČINOHERNÍ SCÉNA – 10.00 H.

LOSERS CIRQUE COMPANY

Konkurz

THE AUDITION

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, HUDEBNÍ SCÉNA – 17.30H. ENGLISH FRIENDLY

25. 5.

LOSERS CIRQUE COMPANY

Konkurz

THE AUDITION

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, HUDEBNÍ SCÉNA – 16.30 H. ENGLISH FRIENDLY

HORÁCKÉ DIVADLO JIHLAVA

Šepoty a výkřiky

CRIES AND WHISPERS

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, ČINOHERNÍ SCÉNA – 20H. ENG SUB

28. 5.

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO

Hra, která se zvrtila

THE PLAY THAT GOES WRONG

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, ČINOHERNÍ SCÉNA – 19H.

20 let orchestru Městského divadla Brno

Orchestr Městského divadla Brno letos v lednu oslavil dvacet let od svého vzniku. Takový stálý soubor muzikantů však není v muzikálovém divadle samozřejmostí a po České republice jich není mnoho. Často se používá nahrávka; k tomu však Městské divadlo sahá minimálně. Živá hudba totiž nejcitlivěji doplňuje to magické „teď a tady“ divadelního představení, které se s každou další reprízou proměňuje.

Hudební inscenace doprovázené živými hudebníky se na repertoáru Městského divadla vyskytovaly ještě před otevřením Hudební scény v roce 2004. Místo stálého orchestru tu tehdy jako hosté účinkovali i někteří členové operetního orchestru dnešního Národního divadla Brno (to v tu dobu mělo orchestry dva: operní a operetní). Někteří z těchto muzikantů hrají v orchestru MdB dodnes. Když totiž Národní divadlo Brno rušilo svou zpěvohru, která tak přešla pod Městské divadlo, stejný osud postihl také jeho operetní orchestr. Jeho členové k prvnímu lednu 2004 nastupují do Městského divadla, aby zde vytvořili stabilní orchestr.

První měsíce fungování oficiálního orchestru nebyly jednoduché. V tu dobu nebyla Hudební scéna ještě dostavěna – otevřela se až

v říjnu 2004 premiérou muzikálu *Hair (Vlasy)*. Orchestr tak musel první měsíce svého fungování hrát na Činoherní scéně Městského divadla a v pronajatém Mahenově divadle. Tam také měla v únoru premiéru *Veselá vdova*, která tak byla první premiérou nového orchestru MdB. Zároveň v tu dobu už od prosince probíhalo turné po Nizozemsku s muzikálem *West Side Story*, ke kterému v polovině března přibýlo turné po Německu s *Jesus Christ Superstar*. A do toho všeho muzikanti nadále doprovázeli hudební inscenace, které už byly na repertoáru: *My Fair Lady (ze Zelňáku)*, *Cabaret a Kamenný host aneb Prostopášník*. Není divu, že kromě členů stálého orchestru bylo i nadále zapotřebí hostujících muzikantů.

Po přechodu orchestru pod křídla MdB do-

šlo ke změnám ve struktuře orchestru, na kterých se podílel jeho nový tajemník. Tím se stal Pavel Sapák, první hráč a vedoucí skupiny klarinetů. Restrukturalizace byla nevyhnutelná, neboť muzikály mají jiné požadavky na nástrojové obsazení než operety. Bylo nutné výrazně rozšířit rytmickou sekci (klávesy, kytary, basy, bicí), na které většina žánrů muzikálové hudby stojí. Napak nástroje, se kterými muzikálová hudba příliš nepracuje (fagot, harfa), ztratily své stálé místo a v případě potřeby bývají obsazeny externě. Dalším nutným krokem, který bylo třeba po přechodu vykonat, bylo dokoupení hudebních nástrojů.

Pavel Sapák působil jako tajemník orchestru až do konce října 2015, kdy ho vystřídal Martin Sobol, první hráč na flétnu a vedoucí dechů. Ten tuto pozici zastává dodnes.

V čele orchestru se za jeho dvacetileté působení vystřídali čtyři dirigenti. První rok jej jakožto umělecký šéf vedl Karel Cón. Ten s Městským divadlem spolupracoval už od roku 1999, kdy dostal nabídku k hudební úpravě *My Fair Lady (ze Zelňáku)* pro malý orchestr. Od té doby pro divadlo aranžuje, skládá a diriguje. Z jeho pera pochází hudba k populárním inscenacím, jako je *Sněhurka a sedm trpaslíků* (2008), *Osmyčky* (2018), *Světáci* (2021) a mnohé další.

V srpnu 2005 byla zavedena funkce šéfdirigenta orchestru, kterým se stal Jiří Petrdlík. V Městském divadle působil od ledna 2004 jakožto dirigent. Nastudoval tu kolem deseti inscenací a na řadě dalších se podílel jako dirigent.

V říjnu 2010 přebral taktovku šéfdirigenta Ondřej Tajovský. Nabídku na tuto pozici dostal po nastudování *Muchovy epeje* (2010), ke kterému se dostal na základě konkurzu. Jeho působení na této pozici však trvalo pouhý rok.

V lednu 2015 se dalším šéfdirigentem a nově i hudebním šéfem stal Dan Kalousek, který na této pozici setrvává dodnes. Jeho spolupráce s Městským divadlem začala v roce 2003, kdy nastudoval inscenaci *Kamenný host aneb Prostopášník*. K tomu se dostal ještě jako student JAMU, kde studoval dirigová-

ní. V době nástupu na šéfdirigentské křeslo měl na svém kontě téměř dvacet inscenací, které v MdB hudebně nastudoval. K dnešnímu dni celkem nastudoval kolem padesáti hudebních inscenací a mnoho koncertních programů.

V průběhu dvaceti let své existence orchestr dirigovalo přes dvacet dirigentů. Na tomto prostoru bohužel nelze vyjmenovat všechny, každý z nich je jedinečným dirigentem s pestrou hudební zkušeností. Nicméně řada z nich zde působila mnoho sezón a zaslouží si alespoň zmínku: Igor Rusinko, Caspar Richter, Karel Albrecht, Igor Vavrda, František Šterbák, Martin Procházka, Ema Javorová (dříve Mikešková), Jakub Židek, Tomáš Kůfhaber a v současné době profil divadla dotváří také Josef Javora a Matěj Voda.

Významnou osobností, která výrazně ovlivnila zvuk a kvalitu orchestru Městského divadla, byl Igor Vavrda. Dirigent, všestranně nadaný muzikant, skladatel a hudební aranžér. Jsou to právě jeho aranžmá pro řadu koncertů, která jsou v Městském divadle s obdivem vzpomínána a využívána dodnes. Jde o koncertní verze *Jesus Christ Superstar* (2008), *Adventní koncerty* z let 2010–2012, ve spolupráci s Petrem Gazdíkem také vytvořil koncertní show *Viva Broadway Night* (2003) a *Jazz Side Story* (2007). Jeho aranžmá zapojují všechny složky orchestru, aby se tak mohl projevit v celé své šíři a pestrosti. V Městském divadle působil až do své smrti v prosinci roku 2013.

S Městským divadlem spolupracují také další zdatní aranžéři, jako například Karel Cón, František Šterbák a Daniel Kyzlink. Jsou to aranžmá především autorských muzikálů, psaných pro scénu Městského divadla, ale i zahraničních děl, k jejichž uvedení má MdB licenci. O jejich kvalitě svědčí například nadšení, se kterým bylo u Stinga přijato aranžmá (z pera Františka Šterbáka) jeho muzikálu *Poslední loď* (2019). Díky těmto aranžmá mohou na jevišti vyniknout nejen velkolepé muzikály s rozmáchlým zvukem, ale především potenciál celého orchestru, složeného z profesionálních muzikantů.

Údělem orchestru je být neviditelným hrá-

čem, schovaným „v díře“. V Městském divadle se mu naštěstí dostalo zaslouženého prostoru a možnosti předvést své kvality na očích divákům ve světlech reflektorů. V posledních letech se to děje zejména prostřednictvím koncertů, které vybočují mimo klasický muzikálový žánr. Byl to například koncert z roku 2018, vzpomínající výročí 100. narozenin Leonarda Bernsteina, kde byla uvedena jeho orchestrální kompozice *Slava!* a kompozice pro trubku *Century Dance* od Zdenka Merty, nebo také *Velikonoční koncert* v roce 2023, kde bylo uvedeno *Stabat Mater* od Karla Jenkinse a symfonické dílo *Over the Horizon* od Zdenka Merty. V Městském divadle se orchestr stává příznanou složkou představení. Nezřídka v nich bývá umístěn v zadní části jeviště, kde jde na něj částečně vidět, nebo je zcela zahalen a představen v polovině či na konci představení. Také se muzikanti čím dál častěji stávají součástí představení, kde jsou kostýmově sladění (například námořnické oblečky v *Mamma Mia!*) nebo přímo vystupují na jevišti v roli muzikantů (*Šumař na střeše*, *Oliver!*, *Velká ryba (Big Fish)*).

Muzikálový orchestr Městského divadla je v některých ohledech jiný než „běžné“ orchestry. Jak bylo řečeno výše, muzikál využívá hudbu nejrůznějších žánrů a epoch: od jazzu přes rock, pop až po symfonické kusy. Hudebníci tak musí disponovat nejen vysokou profesionalitou, ale také značnou mírou flexibility. Nelze opomenout ani fakt, že jde o dramatický žánr, kde je hudba výrazovým divadelním prostředkem, který musí být v harmonii s těmi ostatními. Doprovází a mluví s hercem, podkresluje výměnu scény, vyjadřuje atmosféru a pocity. Dirigent a orchestr proto musí být připraveni reagovat i na nečekané situace na jevišti. To vše se našim muzikantům daří, protože každý člen orchestru je vynikající hudebník a osobnost s pestrými hudebními zkušenostmi i zajímavými vlastními hudebními projekty. V průběhu uplynulých dvaceti let orchestr vyrostl v sehraný přátelský kolektiv, jehož práci dnes můžeme obdivovat na představeních, koncertech i nahrávkách. Bez něj si tvorbu Městského divadla Brno už ani nedovedeme představit.

Text: Ivana Staňková

Premiéra 6. a 7. dubna na Činoherní scéně

Henry Lewis Jonathan Sayer Henry Shields

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA

režie Mikoláš Tyc

Zdenek Merta, Stanislav Moša:

BASTARD vizualizované oratorium

V nové koncepci legendárního titulu ožívá „cirkus vesmír“, kde je vše možné a v němž se děj, jehož text i hudba jsou zachovány, blíží do současnosti. Bastardovi je nabídnuto podniknout cestu napříč časy, aby se rozhodl, zda se přikloní k Dobru či Zlu. Různé fantazijní světy, které mu Satan ukazuje, však mohou připomínat situace a místa, jež důvěrně známe.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: D. Vitázek, E. Mertová, V. Matušová, S. Janotová, I. Vaňková, D. Velčická, J. Apolenář, Z. Jandová nebo A. Antalová nebo M. Sedláčková a další.

Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb:

HEIDI romantický muzikál podle bestselleru Johanny Spyri

Positivní energie děvčátka Heidi se z hor na jevišti rozlínají až do údolí hlediště, v němž když na jedné z repríz zasednete, ocitnete se na dvě a půl hodiny v nefalšované pohádce zasazené do neméně pohádkové scenérie alpských štítů. Milý příběh prodchnutý nadějí, kde na každou postavu nakonec čeká happy end, se tak stává tolik potřebným pohlazením pro duši.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: V. Abrahám nebo K. Čtveráčková nebo K. Kabele, G. Čtveráčková nebo M. Juráčková nebo L. Mohylová, K. Helbich nebo P. Helbich nebo M. Mičulka, R. Jicha nebo I. Ondříček, Z. Herfortová nebo E. Kubálková a další.

John Du Prez, Eric Idle:

MONTY PYTHON'S SPAMALOT bláznivá muzikálová komedie podle Monty Pythonů

„Dvakrát v každé show je píseň líbivá... a pusou končit má.“ A třikrát v květnu je na programu skvostná montypythonovská komedie, jež je právě tou show, kterou jste vždy chtěli! Nechybí v ní rytíři kulatého stolu, vodní žínky, mniši, vlaštovky, kokosáky ani rybí plácaná... Či pusou to celé skončí, musíte zjistit sami, a těch líbivých písní možná napočítáte víc!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán nebo L. Vlček, H. Holišová nebo A. Zelová, J. Brožek nebo O. Halámek, D. Rymeš nebo M. Salvadori, O. Studénka nebo D. Vitázek, L. Janota nebo A. Slanina a další.

Francis Scott Fitzgerald:

VELKÝ GATSBY dramatisace slavného románu jazzového věku

Inscenace stejně jako knižní předloha, která je zde beze zbytku ctěna, zachycuje newyorskou smetanu v období bouřlivých dvacátých let. Oč více těmto zbohatlíkům přebývá hodnot materiálních, o to méně se jim dostává hodnot morálních. V oné společnosti se ocitá vypravěč Nick Carraway, jehož očima i vy nahlédnete do spletnosti jejich rozbouraných vztahů.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Janota, J. Brožek, K. Daňhelová, D. Velčická, D. Vitázek, O. Studénka, Z. Holbeinová, J. Gazdíková, J. Uličník, M. Němec a další.

PROGRAM KVĚTEN

PROGRAM ČERVEN

ČINOHERNÍ SCÉNA		HUDEBNÍ SCÉNA		ČINOHERNÍ SCÉNA		HUDEBNÍ SCÉNA	
ST	1.5. 18.00 Světáci	ST	1.5. 19.00 BASTARD	SO	1.6. 19.00 Vrabčák a anděl	SO	1.6. 14.00 Matilda
ČT	2.5. 18.00 Světáci PP2	ČT	2.5. 19.00 BASTARD C4	NE	2.6. 18.00 Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	SO	1.6. 18.00 Matilda
PÁ	3.5. 19.00 Hra, která se zvrtila C5	PÁ	3.5. 18.00 BASTARD	PO	3.6. 18.00 Bílá Voda	NE	2.6. 14.00 Matilda
SO	4.5. 19.00 Hra, která se zvrtila AB6	SO	4.5. 19.00 BASTARD	ÚT	4.6. 19.00 Bílá Voda A2	PÁ	14.6. 16.00 JALTA, JALTA
NE	5.5. 19.00 Hra, která se zvrtila D	NE	5.5. 14.00 BASTARD	ST	5.6. 19.00 Bílá Voda AB3	SO	15.6. 14.00 The Addams Family
ÚT	7.5. 19.00 Bílá Voda E2	PO	6.5. 19.00 Lakomec	ČT	6.6. 19.00 Bílá Voda AB4	NE	16.6. 19.00 Oliver!
ST	8.5. 18.00 Bílá Voda	ST	8.5. 18.00 Heidi	PÁ	7.6. 19.00 Bílá Voda AB5	ÚT	18.6. 19.30 Kým přídu Stouni...
ČT	9.5. 19.00 Bílá Voda A4	ČT	9.5. 18.00 Heidi	ÚT	11.6. 19.00 Bílá Voda AB2	ČT	20.6. 19.00 The Addams Family
PÁ	10.5. 19.00 Bílá Voda E5	PÁ	10.5. 16.00 Heidi	ST	12.6. 18.00 Bílá Voda SP	PÁ	21.6. 19.00 The Addams Family
SO	11.5. 19.00 Velký Gatsby A6	SO	11.5. 14.00 Heidi	ČT	13.6. 19.00 Bílá Voda C4	SO	22.6. 19.00 The Addams Family
NE	12.5. 19.00 Velký Gatsby E7	SO	11.5. 18.00 Heidi	PÁ	14.6. 19.00 Company (Přátelé)	NE	23.6. 14.00 The Addams Family
PO	13.5. 19.00 Hra, která se zvrtila A1	NE	12.5. 14.00 Heidi	SO	15.6. 19.00 MAKROPULOS musical	NE	23.6. 18.00 The Addams Family
ÚT	14.5. 19.00 Hra, která se zvrtila A2	ÚT	14.5. 19.00 Devět křížů A2024/M2024	NE	16.6. 15.30 Pískání po větru + Muzikálová smršť	ÚT	25.6. 19.00 My Fair Lady (ze Zelňáku)
ČT	16.5. 19.00 Hra, která se zvrtila AB4	ST	15.5. 19.00 Devět křížů R2024/X2024	PO	17.6. 18.00 Kde je ta ryba?	ST	26.6. 19.00 My Fair Lady (ze Zelňáku)
PÁ	17.5. 19.00 Bílá Voda A5	ČT	16.5. 19.00 Devět křížů T2024/Z2024	ÚT	18.6. 18.00 Jonáš a tingl-tangl	ÚT	27.6. 19.00 My Fair Lady (ze Zelňáku)
SO	18.5. 19.00 Bílá Voda AB6	PÁ	17.5. 19.00 Devět křížů	PO	24.6. 19.00 NE/NORMÁLNÍ		
NE	19.5. 19.00 Velký Gatsby D	SO	18.5. 19.00 Devět křížů	PÁ	28.6. 19.00 Hra, která se zvrtila A5		
PO	20.5. 19.00 Velký Gatsby	NE	19.5. 14.00 Devět křížů				
ÚT	21.5. 19.00 Velký Gatsby E2	NE	19.5. 18.00 Devět křížů				
ST	22.5. 19.00 Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	PO	20.5. 19.00 Devět křížů V2024				
ČT	23.5. 16.30 Hugův svět	ÚT	21.5. 18.00 Devět křížů				
PÁ	24.5. 10.00 Hugův svět	ČT	23.5. 18.00 Tramvaj do stanice Touha				
SO	25.5. 20.00 Šepoty a výkřiky	PÁ	24.5. 17.30 Konkurz				
NE	26.5. 19.00 První rande	SO	25.5. 16.30 Konkurz				
PO	27.5. 19.00 Hra, která se zvrtila AB1	ÚT	28.5. 18.00 Monty Python's Spamalot				
ÚT	28.5. 19.00 Hra, která se zvrtila C2	ST	29.5. 19.00 Monty Python's Spamalot				
ST	29.5. 19.00 Hra, která se zvrtila A3	ČT	30.5. 18.00 Monty Python's Spamalot				
ČT	30.5. 19.00 Hra, která se zvrtila A4						
PÁ	31.5. 19.00 Prachy! C5						

Hra, která se zvrtila

Matilda

Brian Yorkey, Tom Kitt:

NE/NORMÁLNÍ komorní muzikál

Moderní rockový muzikál vypráví příběh o ztrátách, s nimiž se musí vypořádat na první pohled obyčejná čtyřčlenná rodina, jejímž pátým, sice neviditelným, ale zato výrazným členem je bipolární porucha matky Diany. A ani se synem Gabem to není úplně jednoduché... Otec Dan a dcera Natalie se snaží pomoci, seč mohou, kdo ale pomůže jim? Vítejte u Goodmanových!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: I. Vaňková, L. Janota, M. Salvadori, E. Skálová, J. Florián a D. Vitázek.

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

Matilda je dílo plné dětských protagonistů a také letos jsou jeho reprízy nasazeny právě na Den dětí. Program na začátek června pro vás a vaše ratolesti je tedy zajištěn! I když jsou děti v tomto kouzelném muzikálu občas trochu odbojné, jejich revolta má smysl, neboť je vtipně namířena proti krutým dospělákům, a tak nabízí zábavu i poučení všem generacím.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

Kateřina Tučková, Dodo Gombár:

BÍLÁ VODA dramatizace románu o ženách, víře a zlu

Ač se zprvu nezaujatá novinářka Lena snaží všechny okolo a poněvíc sama sebe přesvědčit, že jí víra, minulá přikojí ani budoucí osud řeholic z bělovodského kláštera vůbec nezajímá a netýká se jí, jak už to bývá, opak je pravdou. A ač svůj pobyt u nich bere jen jako dočasný útěk z neutěšné reality svého života, nakonec právě zde najde jeho nečekaný smysl.

Režie: Dodo Gombár

Hrají: L. Janíková, M. Sedláčková, R. Coufalová, D. Hofmanová, D. Velčická, P. Vitázková, M. Krajčová, E. Kubálková a další.

W. A. Mozart, F. Šterbák, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán:

KROKODÝL ZE SVRATKY ANEB MOZART V BRNĚ

mystifikační balábile s velkým orchestrem

Vytvářet další z řady inscenací na mozartovské téma se mohlo zdát troufalé, originální autorský záměr se tu ale bohatě vyplatil. Hravý spektakl provází životními osudy hudebního génia ve třech časových rovinách a v podání orchestru ho lemují (nejen) Mozartovy melodie. I letos se na vás na Biskupském dvoře těší Wolfgang, Amadeus i Mozart a taky Fridříšek!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: K. Helbich nebo M. Mičulka, L. Matouš, M. Salvadori, D. Vitázek, L. Janota, M. Matějová, T. Sagher, P. Vitázková, B. Slaninová a další.

PROGRAM ČERVEN, ČERVENEC

BISKUPSKÝ DVŮR

SO	8.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
NE	9.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
PO	10.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
ÚT	11.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
ST	12.6.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
SO	15.6.	20.30	O statečném kováři
NE	16.6.	20.30	O statečném kováři
PO	17.6.	20.30	O statečném kováři
ST	19.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ČT	20.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PÁ	21.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
SO	22.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
NE	23.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ÚT	25.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ST	26.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ČT	27.6.	20.30	Eliška/Rejčka
SO	29.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
NE	30.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
PO	1.7.	20.30	Cyrano z Bergeracu
ST	3.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
ČT	4.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
PÁ	5.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
SO	6.7.	20.30	Proč bychom se netešili na Smetanu
PO	8.7.	20.30	Lakomec
ÚT	9.7.	20.30	Lakomec
ČT	11.7.	20.30	Noc na Karlštejně
PÁ	12.7.	20.30	Noc na Karlštejně
SO	13.7.	20.30	Noc na Karlštejně
NE	14.7.	20.30	Noc na Karlštejně

■ Premiéra ■ Děníera

Hudební scéna, jak ji neznáte

Portárna

Budete-li chtít najít definici slova „mikrofon“, zjistíte, že je to mimo jiné klíčový prvek moderního hudebního divadla. Za takové se to naše rozhodně a po právu považuje. Je tedy nad slunce jasné, že ať už vás čeká během představení na naší Hudební scéně být jen věta „Paní, nesu vám psaní“, nebo jako interpret neslezete tři hodiny z jeviště, povedou vaše kroky před představením do takzvané portárny.

Jedná se o zdánlivě nepříliš velkou místnost nedaleko jeviště. Její zdi jsou poměrně bohatě vyzdobeny více či méně důležitými informacemi. Mezi ty první patří roz-

hodně seznam rolí aktuálního představení a čísla portů, které si má interpret vzít (ani nevíte, jak může někdy šestka připomínat devítku...). Do těch druhých spadají plakáty s hudební tematikou (koncert skupin ZZ Top či *Jamaha*). Hned u vstupu si ovšem můžete na dveřích všimnout nejen různých reklamních samolepek více či méně známých značek zvukové techniky, ale také některých správných (a co nejvíce nenápadných) umístění mikroportu. Pod parukou, pod nalepeným licousem apod. Nejčastějším námi využívaným způsobem je buď lepení mikroportu průhlednou páskou na tvář, nebo na tzv. hokejku – anatomicky ohnutý pevný drát, kolem něhož je kabel mikroportu veden. Nachystání těchto nezbytností

má na starosti portář – pro ten konkrétní den jakýsi správce této místnosti. Mikrofony má předem připravené podle alternativ, u každého jména herce uvedeno, zda si na roli port lepší přímo na tvář či si bere „hokejku“. Pokud v představení na scéně používá herec hudební nástroj, např. kytaru v muzikálu *DUCH* či piano v *Pretty Woman*, je také ozvučen. Baterky musejí být na každé představení vyměněné, nabitě, mikroporty dopředu zkontrolované každý zvlášť, zda na nich není nějaké mechanické poškození a zda zvukový signál port správně přenáší. K tomu slouží v této místnosti velká „skříň“ připomínající trochu Centrální mozek lidstva a trochu futuristickou hlavu bájně Medúzy, která má však místo hadů

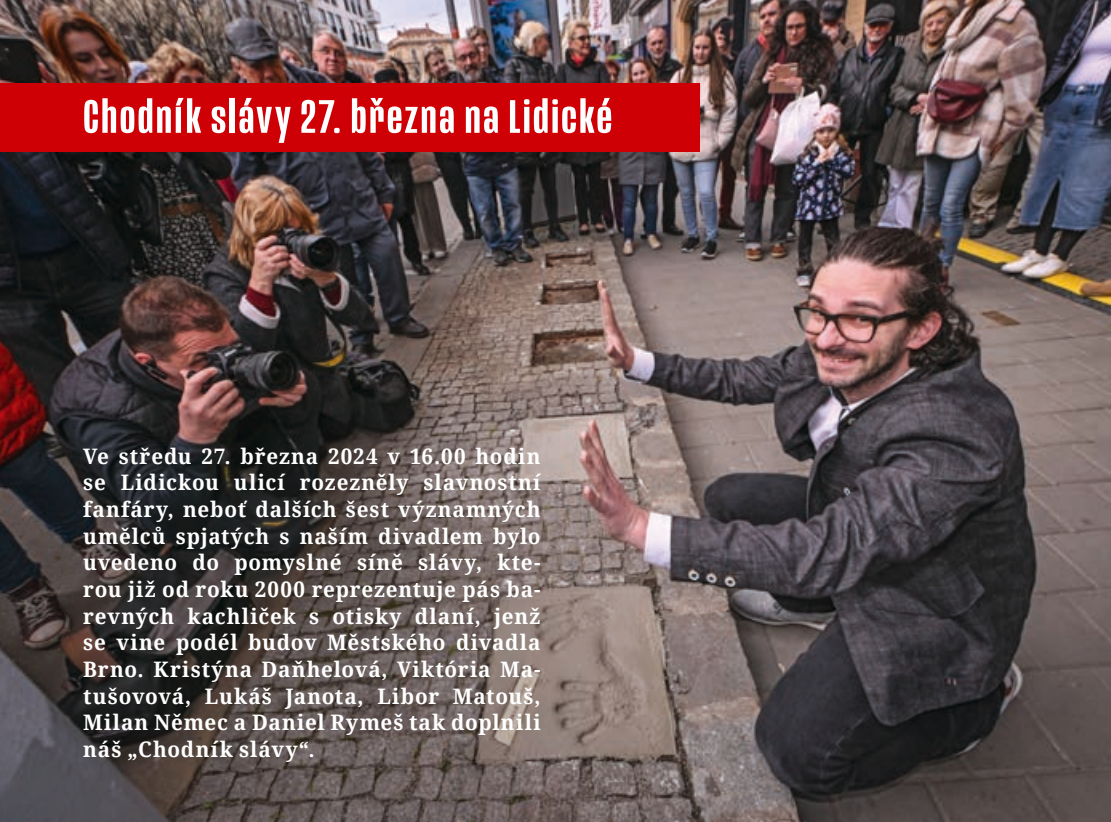
presně propojené kabely, LED diody a otvory pro vstup sluchátek. Na těch si portář může poslechnout každého interpreta zvlášť i během představení, když se hledá případný problém – prskající či nefunkční mikroport, ale i židli přestřípnutý kabel mikrofonu v orchestřišti, nehrající klávesové nástroje apod. Kvůli tomu je pochopitelně portář v úzkém kontaktu s hlavním zvukařem představení, který ovšem sedí u pultu v sále.

Portárna má samozřejmě i svá tajná zákoutí, skrýše a šuplíky, které jsem si nedovolil otevřít, ale prozradit můžu, že když potřebujete, najdete tam i manikurní nůžky.

Text: Robert Jícha

Chodník slávy 27. března na Lidické

Ve středu 27. března 2024 v 16.00 hodin se Lidickou ulicí rozezněly slavnostní fanfáry, neboť dalších šest významných umělců spjatých s naším divadlem bylo uvedeno do pomyslné síně slávy, kterou již od roku 2000 reprezentuje pás barevných kachliček s otisky dlaní, jež se vine podél budov Městského divadla Brno. Kristýna Daňhelová, Viktória Matušová, Lukáš Janota, Libor Matouš, Milan Němec a Daniel Rymeš tak doplnili náš „Chodník slávy“.

A portrait of actor Jakub Przebinda, looking directly at the camera with a slight smile, resting his chin on his hand. He is wearing a dark t-shirt.

Jakub Przebinda

Když člověk dělá s nadšením, je to na výsledku vidět

Jakub Przebinda má za sebou hektické období. Před časem proběhla premiéra komedie *Hra, která se zvrtila*, kde hraje důležitou roli technika, ale hlavně byl asistentem režie. Tuto funkci sice vykonává často, ale u tohoto titulu bylo vše trochu specifické. A protože jsme se dlouho neviděli a v jeho životě nastaly nějaké změny, udělal si na mě v generálovém týdnu malou chvilku, a tak jsme probrali věci letem světem!

Kubi, co je u tebe nového?

Narodil se nám syn Barnabáš.

A co se tedy změnilo?

No, úplně všechno od základu. Zjistil jsem, že do té doby, než se člověku narodí dítě, tak... on to neví..., ale je vlastně poloviční. Ale je to sladká nevědomost. Ano, víš, že miluješ. Ale po narození dítěte zjistíš, že máš v sobě mnohem víc lásky, než sis vůbec dokázal představit. A ta láska pak určuje úplně všechno.

To je to pěkné. A teď mi řekni tu odvrácenou stranu.

Ona žádná není. Barnabášek je totiž strašně hodné dítě. Má teď už 22 měsíců. Po obědě spí dvě hodiny, přes noc spí osm, devět i deset hodin.

Vy jste si pořídili hodné dítě.

No ano, asi jsme si ho prostě zasloužili. Samozřejmě, byla i těžší období, třeba když mu rostly zoubky. To jsme museli každé dvě hodinky vstávat a utěšovat. Ale v globálu je to prostě úžasně hodné dítě.

Změnil se i tvůj pohled na hereckou profesi, poté co ses stal otcem? Díváš se třeba na některé postavy jinak?

Ano. Určitě se můj pohled změnil, ale asi ne nějakou konkrétní změnou. Člověk se rozvíjí celkově tím, co v životě prožívá. A otcovství k tomuto rozvoji určitě patří. Samozřejmě, tato velká životní změna ovlivní každého, nejen herce. Všechny předchozí problémy, pokud je tak do té doby vnímal, se jeví skoro směšně! Člověk se směje sám sobě, když si uvědomí, kolik energie vydával na řešení naprostých zbytečností. Najednou velmi rychle dozraje. Je to ale hodně osvobozující.

A když se teď vrátíte k divadlu – jste uprostřed generálek představení, které je velmi specifické. A protože jsi zde fungoval i jako asistent režie, víš o tom asi nejvíc.

Tohle je představení, které je hodně crazy. Tak jako před časem byly crazy *Splašené nůžky*, tak tohle je ještě další stupeň. Je to dáno scénografií a také náročností na rekvizity a celkovou hereckou souhru. Co všechno se dá na scéně vytvořit a také pokazit. Samozřejmě, obecně je každá práce v divadle moc hezká. Když se mě někdo zeptá, vždycky od-

povídám stejně. Protože mám divadlo rád a baví mě ho dělat. A pokud je to práce s Mikolášem Tycem (*režisér Hry, která se zvrtila, pozn. aut.*), jsem tomu vždy velmi rád. Je tomu již několik let, kdy jsme si společně velmi porozuměli, a sedíme si lidsky doteď. A to je vždycky hrozně fajn, když můžeš pracovat s lidmi, se kterými se ti dobře dělá. To platí nejen pro divadlo a má to tak zcela jistě každý člověk. Takže odpověď na otázku, jaká to byla práce, odpovídám: Skvělá!

Bylo v tom něco jinak?

Daleko více se zde kladl důraz na výrobu scény, což diváci uvidí, až se přijdou podívat. Je zde hodně problematických technických záležitostí, které jsme museli vyřešit hned v začátku. Nešlo tyto věci podcenit a nechat je na pozdější dobu. Již od samého začátku jsme velmi živě komunikovali s výrobní složkou divadla, protože technická řešení scény jsme museli mít připravena od samého začátku. Museli jsme hodně věcí vymyslet a vyřešit.

Ale i herecky to bylo velmi zajímavé zkoušení. Jaké je pro dobrého herce hrát postavu amatérského herce, který se snaží být dobrý? Docela zajímavý protiúkol.

Ono to zní docela šíleně. Vlastně hraješ civilní postavu a ta civilní postava hraje postavu v inscenaci. Takhle to vypadá dost crazy. Ale šílené to není. Protože v našem souboru máme naprosto skvělý herecký ansámbl a to, co máme na scéně my v inscenaci *Hra, která se zvrtila*, je vlastně takový extrakt skvělého herectví. Best of... samozřejmě, máme v souboru i mnoho dalších best of..., ale v naší inscenaci je jen osm herců. A i v tomto malém kolektivu je nesmírná radost pracovat, protože když se sejdou takoví profesionálové na scéně, je to velká inspirace a zábava. A to je na divadle podle mě hrozně důležité – jestli se má něco skvělého vytvořit, musí tam být důležitý prvek velké zábavy všech zúčastněných. Na tom výsledku je to totiž vidět.

Ty máš za sebou ale spoustu asistencí režie. Tou první byla spolupráce se Stanem Slovákem na muzikálu *Mozart!* z roku 2009.

Ano, to byla moje první asistence režiséra.

S Jonášem Floriánem v komedii Hra, která se zvrtila, režie Mikoláš Tyc

To je už tolik let? To mám za sebou už takových čtyřicet asistencí určitě.

Jak tě tahle práce baví?

Baví mě na tom, že mě to baví, a proto mi to tak jde. A tím se obloukem zase vracíme k tomu, co jsme už říkali. Když člověk dělá s nadšením a baví se u toho, je to na konečném výsledku vždycky vidět. A takové technikálie, že vím, kam mám zavolat, do kterých dveří vstoupit a komu co říct, to člověk získá časem a zkušenostmi. Když pak má člověk tyto zkušenosti, má přirozenou empatii a příjemné vystupování a není zbytečně nervózní, pak s ním lidi rádi komunikují a vše je na velmi příjemné bázi. Proto to bezvadně funguje. Výsledkem je dobrá práce.

Na kterou práci vzpomínáš nejraději?

Myslíš jako asistenci režiséra? Já v tomhle asi nejsem nijak nostalgický. Vždycky nejlepší je ta poslední práce, která ve mně příjemně rezonuje. Do doby než přijde další práce.

Co tě čeká v brzké době?

Budu zkoušet novou inscenaci na Biskupském dvoře *Proč bychom se netěšili na Smetanu*.

Ještě mi řekni něco o Barnabáškoví! Kdy je nejroztomilejší?

On je nejroztomilejší každou vteřinu mého, našeho, jeho života! To se prostě vůbec nedá popsat a já jsem šťastný, že ho s Kristýnkou máme a užíváme si života s ním!

Takže nemůžeš říct ono obligátní: „Když spinká!“

No to je úžasnej! A když se probudí, tak je úžasnej. A když žvatlá, tak je úžasnej, když ho přebaluju a umývám mu prcku, tak je úžasnej...

...takže hovínka ti nevdá?

No to vůbec ne! A máme to s Kristýnkou hezky rozděleno. Ona je ta přísnější a já jsem ten hodný rozmazlující tatínek. Někdy je mi to vyčítáno, ale na něj se nedá zlobit!

Nemohli jsme skončit lépe! Kubovi s Kristýnkou přeji, ať si nadále užívají svého úžasného synka, a vy si zajděte podívat se na zběsile zábavnou komedii v podání ochotnického spolku Tyl Tuřany, který s dechberoucím úsilím dohraje až do samého konce hru *Vražda na Havershamském panství*, i když musí překonávat neuvěřitelné množství překážek!

Text: Helena Brzobohatá

FESTIVAL DOKOŘÁN

PRO HUDEBNÍ DIVADLO 2024

14.-18. ČERVNA

- 14. 6.** 16:00 | Hudební scéna | JALTA, JALTA | Kazaliště Komedijska Zagreb (Chorvatsko)
19:00 | Činoherní scéna | COMPANY (PŘÁTELÉ) | Divadlo J. K. Tyla v Plzni
22:00 | Dvorana MdB | SAJMON & GARFUNKERS | koncert
- 15. 6.** 14:00 | Hudební scéna | THE ADDAMS FAMILY | Městské divadlo Brno |
Před představením proběhne slavnostní předání Cen magazínu Musical-opereta za rok 2023
19:00 | Činoherní scéna | MAKROPULOS musical | Východočeské divadlo Pardubice
21:30 | Dvorana MdB | 3YO! SOUL OF YOUR MUSIC | koncert
- 16. 6.** 15:30 | Činoherní scéna | PÍSKÁNÍ PO VĚTRU + MUZIKÁLOVÁ SMRŠŤ |
Muzikálová škola při Městském divadle Brno
18:00 | Dvorana MdB | VÝSTAVA DVACET LET HUDEBNÍ SCÉNY | vernisáž
19:00 | Hudební scéna | OLIVER! | Divadlo Nová scéna, Bratislava
- 17. 6.** 18:00 | Činoherní scéna | KDE JE TA RYBA? | Dejvické divadlo, Praha
20:00 | Dvorana MdB | KONCERT MUZIKÁLOVÝCH PÍSNÍ MdB | koncert
- 18. 6.** 18:00 | Činoherní scéna | JONÁŠ A TINGL-TANGL | Divadelní spolek Kašpar, Praha
19:30 | Hudební scéna | KÝM PRÍDU STOUNI... | Slovenské národné divadlo, Bratislava

Premiéra 20. dubna na Hudební scéně

Zdeněk Merta Stanislav Moša

BASTARD

režie Petr Gazdík

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):**

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):**

3. **Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):**

- William Shakespeare / Hamlet aneb Hádala se duše s tělem
- Francis Scott Fitzgerald / Velký Gatsby
- Ray Cooney / Prachy!
- Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Bílá Voda
- Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields / Hra, která se zvrtila

4. **Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):**

- Andrew Lippa, Marshall Brickman, Rick Elice / The Addams Family
- Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb / Heidi
- Stanislav Moša, Zdeněk Merta / BASTARD
- B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček / Proč bychom se netěšili na Smetanu

5. **Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

The Addams Family / překlad - hudební nastudování - scéna - projekce - kostýmy - masky - choreografie -

pyrotechnické efekty - plakát

Velký Gatsby / překlad - hudba - scéna - projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Prachy! / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Heidi / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Bílá Voda / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Hra, která se zvrtila / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

BASTARD / libreto - hudba - nové hudební nastudování a aranžmá - scéna a projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Proč bychom se netěšili na Smetanu / hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Grand Hotel

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2025 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2024. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Dějiny Hudební scény

Sezóna 2020/2021

Začíná další neobvyklá sezóna, v níž se však 5. 9. koná velká sláva, neboť i přes všechny komplikace se režisérovi Stanislavu Slovákovi daří v české premiéře přivést na jeviště znovu otevřenou Hudební scény elegantně excentrický muzikál **Grand Hotel**, jenž spolu s **Oldřichem Smyslem** obsazuje první místa s anketé magazínu Musical-opereta jako **Nejoblíbenější muzikál** a **Nejoblíbenější muzikálový herec**. U příležitosti premiéry je ve foyer zahájena výstava jako pocta režisérovi Pavlu Fieberovi a jeho inscenacím, jež zde režíroval. Ještě 3. 10. slaví muzikál **Mamma Mia!** úctyhodnou stovku, kterou stihl v rekordním čase necelý rok po premiéře, načež 4. 10. v souvislosti s vyhlášením ministra zdravotnictví dochází k opětovnému zrušení možnosti uvádět plánovaná představení. Na znamení, že nenecháme kulturu ztroskotat, rozsvěcujeme 12. 10. nad budovou divadla symbolický Maják české kultury. 29. 6. již před vyprodaným sálem a za přítomnosti kamer ČT slavíme koncertem **Zdenek Merta 70** v režii Petra Gazdika jubileum našeho dvorního skladatele. 7. 7. pořádáme jako vyjádření podpory lidem zasaženým živelní katastrofou charitativní **Koncert pro jižní Moravu** v režii Igora Ondříčka.

Za oponou: Do manželského života vstupují Kristýna Gašperáková a Jakub Przebinda; Zdena Herfortová získává Cenu Františka Filipovského za celoživotní herecké mistrovství v dabingu; na svět přichází dcera Marka Koláře a Pavly Princové Maria, syn Andrey Zelové David a dcera Michala Isteníka Anežka; Stanislav Slovák se stává uměleckým šéfem činoherního souboru; vypouštíme do éteru talk show **MdB Klub** v režii Petra Gazdika, sedmidílnou divadelní reality show **Aktršéf MdB** režiséra Stanislava Slováka a **MdB Podcast** – všemi aktivitami dáváme divákům najevo: **Těšíme se na vás!**

Sezóna 2021/2022

Novou sezónu 11. a 12. 9. v české premiéře otevírá muzikálová love story **Pretty Woman** v režii Stanislava Moši. Úžasnou atmosféru podtrhuje nadšené publikum zaslouženým potleskem. 23. a 24. 10. zavádí režisér Petr Gazdík diváky na anglická blata českou premiérou romantického muzikálu **Jane Eyrová**. Dojemné reakce publika jsou podtrženy reakcí poroty Thálie, jež navrhuje do užší nominace Kristýnu Daňhelovou za výkon v titulní roli. 11. 12. se poprvé naživo v režii Igora Ondříčka koná **Vánoční koncert**, jenž dojatí diváci oceňují neutuchajícím aplausem. 29. 1. se Hudební scéna mění v magickou říši, neboť režisér Stanislav Slovák dovádí ke zdárné světové premiéře pohádkový muzikál **Sněhurka a já**, jíž se účastní i jeho libretista **Philip LaZebnik**, který nešetří chválou. 3. 5. si scénograf Petr Hloušek naděluje k padesátinám výstavu, na níž jsou ve foyer k vidění jeho návrhy scén. 14. 5. prožívají diváci betátný zážitek při premiéře slavné muzikálové komedie **My Fair Lady (ze Zelňáku)** v režii Stanislava Moši. Příběh okouzluje nejen publikum, ale i Hereckou asociaci, jež uděluje širší nominaci na Thálii Dagmar Křížové za její květinářku Lízu. Tímto populárním kusem se prezentujeme na festivalu Dokořán. **Za oponou:** Zahajujeme tradici, kdy 17. 11. streamujeme z jeviště Hudební scény hymnu ČR; do divadelní rodiny vítáme syna Hany a Petra Štěpánových Matěje, dceru Jiřího a Michaely Danielových Esterku, syna Viktorie Matušové a Daniela Rymeše Vojtu, dceru Barbory Remišové Avu, dceru Barbory Musilové a Jakuba Lišky Kristýnku, syna Markéty Peškové Vojtu, dceru Evy Ventrubové Verunku, syna Kristýny a Jakuba Przebindových Barnabáše i syna Hany Kubinové a Petra Dočkala Petříka.

Text: Kateřina Vižďová

B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková,
I. Ondříček:

PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI NA SMETANU

fraška se zpěvy následovaná operou

V lednu roku 1881 bylo založeno Družstvo českého národního divadla v Brně, jehož cílem bylo „starati se o pořádkání důstojných her divadelních a opatřiti fond ku zřízení českého divadla národního v Brně“. Silný český živel v Brně se tak na konci 19. století snažil konkurovat německému divadelnictví, které mělo pro své účely honosnou budovu Městského divadla Na hradbách, dnešní Mahenovu činohru. Čeští divadelníci tak museli působit v provizorních prostorách ať už Besedního domu, nebo později v Divadle na Veveří ulici. Zmiňované Družstvo se snažilo shromažďovat prostředky pro své aktivity, aby české divadelnictví i v moravské metropoli získalo stejně prestižní postavení, jaké se dařilo pomalu a jistě budovat v Praze. A právě v tuto chvíli přichází úředník, novinář, publicista a redaktor Vilém Ferdinand Černický v roce 1883 se svou jednoaktovou fraškou *Proč bychom se netěšili*, kterou s heslem „*Na zdar důstojného národního divadla v Brně*“ věnuje „*slavnému Družstvu českého národního divadla v Brně a ctěnému artistickému odboru družstva*“.

Tento roztomilý vlastenecký dramatický kousek ležel v archivech až do letoška, kdy si v souvislosti s *Rokem české hudby* připomínáme 200 let od narození Bedřicha Smetany. I my jsem se rozhodli uvést signifikantní kousek české divadelní tradice. Bude to ovšem „*Prodaná nevěsta po našem*“, neboť jí bude předcházet právě zmiňovaná fraška. Na brněnském statku rady Vostrovského se scházejí divadelní ochotníci, aby sehráli oblíbenou operu, ovšem jen několik hodin před avizovanou premiérou soubor přichází o předního sólistu, a tak rada Vostrovský musí spolu s ředitelem Koubkem rychle hledat představitele hlavní role Jení-

ka. Nebyla by to ale řádná komedie, kdyby do starostí uměleckých nezasáhly i problémy rodinné. Statkářova dcera Ludmila se chce provdat za mladíka, který nemá otcovu podporu, statkářově manželce dochází s divadelními ochotníky, kteří se roztahují na hospodářství, trpělivost a do toho přijíždí baron Jesenický. O komické situaci není nouze a k tomu se stále zkouší *Prodanka* bez hlavního tenoristy.

V režii **Igora Ondříčka** se na letní scéně pod věžemi Petrova představí v hlavních rolích **Robert Jícha** (Rada Vostrovský, také Sedlák Krušina), **Lucie Bergerová** (Radová Amalie, také Ludmila Krušinová a Háta Míchová), **Andrea Zelová** (Ludmila Vostrovská, také Mařenka), **Libor Matouš** (Profesor Jaroslav Ctibor, také Jeník), **Aleš Slanina** (Baron Jesenický, také Kecal), **Marek Hurák** (Ředitel Koubek, také Sedlák Mícha) či **Kristian Peckar** (Sluha Juan, také Vašek). To vše v nové hudební aranži **Františka Šterbáka** a **Tonyho Marka**, která ovšem nebude Smetanovu hudbu nikterak deformovat, ve výpravných kostýmech **Romana Šolce**, na scéně **Jaroslava Milfajta** a s choreografiemi **Martina Packa**. Chybět nebude ani živý orchestr s dirigentem **Matějem Vodou**. Premiéra proběhne 9. června na **Biskupském dvoře**.

Text: Klára Latzková

Nepřehlédněte

Hlasujte v anketě magazínu
Musical-opereta

Již posedmé proběhne na letošním festivalu Dokořán vyhlášení Cen magazínu Musical-opereta pro nejlepšího herce, herečku a inscenaci ČR a do obou akcí se můžete zapojit i vy.

Prvním krokem je hlasování na www.musical-opereta.cz, kde se do redakčního výběru odborné poroty mezi 10 nominovaných v každé kategorii dostali i naši zástupci. Z herců může váš hlas získat **Milan Němec** jako Ředitelka Trunchbullová či **Alan Novotný** coby Gomez Addams. Mezi herečkami o vaši přízeň bojuje **Karolina Kabele** za Heidi, **Dagmar Křížová** jako Slečna Honeyová či **Esther Mertová** coby Wednesday Addamsová. A nejlepší inscenací díky vám může být **Heidi**, **Matilda** nebo **The Addams Family**. Hlasovat lze **do 31. května!**

Jak to dopadne, zjistíte **15. června** na slavnostním vyhlášení výsledků, jež proběhne před festivalovým představením **The Addams Family** na Hudební scéně, kde můžete být s námi. V anketě hlasující vylosovaný šťastlivec totiž vyhraje dva lístky právě na toto představení.

Pro ostatní zájemce jsou vstupenky v prodeji na pokladnách či na www.mdb.cz.

V příštím čísle

- Seznámíme vás s oslavami 20 let Hudební scény.
- Rozhovor s kostýmním návrhářem Romanem Šolcem.
- Ohlédnutí za končící sezónou.
- S Janou Musilovou si popovídá Helena Brzobohatá.
- Plakát Richarda Pekárka.

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN květen
2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

294. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 23. 4. 2024

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Tino Kratochvil

Božena Němcová, Petr Ulrych

O STATEČNÉM KOVÁŘI

režie Igor Ondříček

Poslední reprízy

15. až 17. června

na Biskupském dvoře

Kristian Pekar, Aleš Slanina, Jakub Uličník

Premiéra 6. a 7. dubna na Činoherní scéně

Henry Lewis Jonathan Sayer Henry Shields

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA

režie Mikołáš Tyc